

Szekeres-Varsa Vera Anyai Nagyanyja

Két úrilánynak nevelt Weisz lány. Az idősebbik Blanka néni, a jobb oldali Weisz Gizella, az anyai nagyanyám, tizenhét évesen

Blanka hozzám Leveleki Bélához, egy erdélyi zsidó erdő- és fatelep-tulajdonos fanagykereskedőhöz. Marosvásárhelyen volt nagy lakásuk, Szovátán nyaralójuk. Annyira nagy magyar volt, hogy amikor visszacsatolták Erdélyt Magyarországhoz, akkor Bocskaiiban jelent meg nálunk. Apám kétségbeesetten mondta neki, hogy egyáltalán nem biztos, hogy jó lesz a visszacsatolás. A marosvásárhelyi gettóból vitték őket Auschwitzba, és ott is maradtak. Három gyerekük volt. Egy lánya korán meghalt, még a soa előtt.

Gizella, a nagymamám 1871-ben született Komáromban, és 1921-ben halt meg Törökbecsén. Apja, Weisz Ármin termény-nagykereskedő volt Komáromban. Jómódúak voltak, ez látszik a maradványokon, ami a családból származik. Van például tőlük egy tizenhetedik századi szőnyegem. A komáromi házat nem láttam, csak meséltek róla. Sok szoba volt benne, kocsiszín, hintó, lovak, cselédség. Szakácsnő, szobalány, kocsis, a gyerekek mellett fräulein, mademoiselle, master. Nagyanyámat úrilánynak nevelték. 1890-ben ment férjhez Garai Izsóhoz.

A házasságkötés után Törökbecsére költöztek, nagyapám a Postatakarékpénztár igazgatói állását kapta, ami nem csak Törökbecsére vonatkozott, hanem az egész környékére.

A törökbecsei házban már volt fürdőszoba, csak nem volt benne folyóvíz. Úgy kellett a kútról vizet hozni, volt egy udvaros rendszeresítve, ő hordta tele a tartályt. Az elfolyás emésztővel volt megoldva. Aki fürdött, annak ugyanolyan volt, mintha vízvezeték lenne, csak aki hordta, annak nem. Ugyanígy volt a vécé is, hogy fel lehetett tölteni. Jeget is csináltak az udvaron veremben, amit úgy hívtak, hogy katárka. Volt egy gazdasági rész, ott valami góré is volt, és volt a rózsakert. Haszonállatokat nem tartottak.

Két gyerekük volt, mind a kettő Törökbecsén született. Anyám 1892-ben, Laci bácsi nevű nagybátyám 1893-ban.